

PRZYGARBIĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf przygarbić się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: przygarbić.

Pochylić się, zgarbić się: Bo w ślyrokicy [*kurtce rajtarskiej*] ślerzey kroćz Strzałay głową czáfem polkocz W wężley fie trzeba przygárbić Drobniey śtępác kuczmy śkrzywić *RejRozpr* 12.

Formacje współrdzenne cf GARBIC SIĘ.

LWil